

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (ECB)

Prasījumi

- atcelt Eiropas Centrālās bankas 2018. gada 26. marta lēmumu ECB/SSM/2018-EE-1 WHD-2017-0012 atsaukt *Versobank AS* bankas darbības licenci;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza vienpadsmit pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav bijusi kompetenta pieņemt lēmumu saistībā ar *Versobank AS* likvidāciju.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav pati veikusi novērtējumu attiecībā uz pamatā esošo noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas (NILL) un terorisma finansēšanas novēršanas (TFN) problemātiku.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ECB nav izmeklējusi, kā arī rūpīgi un objektīvi izvērtējusi visus nozīmīgos lietas aspektus, īpaši attiecībā uz NILL/TFN riskiem un atbilstību priekšrakstiem.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir nepamatoti noraidījusi citas iespējas, it īpaši pārdot *Versobank* vai sniegt *Versobank* iespēju izvēlēties veikt pašlikvidāciju.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ECB esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi samērīguma principu.
7. Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi tiesiskās paļāvības un tiesiskās noteiktības principus.
8. Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir īstenojusi *détournement de pouvoir* [pilnvaru nepareizu izmantošanu].
9. Ar deviņo pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi tiesības tikt uzklautam.
10. Ar desmito pamatu tiek apgalvots, ka ECB ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību.
11. Ar vienpadsmito pamatu tiek apgalvots, ka ECB lēmumam nav sniegusi pienācīgu pamatojumu.

Prasība, kas celta 2018. gada 5. jūnijā – *Nippon Chemi-Con Corporation*/Komisija

(Lieta T-363/18)

(2018/C 294/67)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Nippon Chemi-Con Corporation* (Tokija, Japāna) (pārstāvji: H. Niemeyer, M. Röhrig, D. Schlichting un I. Stoicescu, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā vai daļēji atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (2018. gada 21. marts) par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (AT.40136 – Kodensatori);
- pakārtoti, atcelt Eiropas Komisijas 2018. gada 21. marta Lēmuma 2. panta g) punktu;
- pakārtoti, samazināt prasītājam Eiropas Komisijas 2018. gada 21. marta Lēmuma 2. panta g) apakšpunktā uzlikto naudas sodu, īstenojot savu neierobežoto jurisdikciju saskaņā ar LESD 261. pantu un Regulas Nr. 1/2003 31. pantu;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt uzklausi un Pamattiesību hartas 41. pants.

Prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi tiesības tikt uzklausi, nepiešķirot piekļuvi visiem lietas materiālu dokumentiem, uz kuriem tā ir norādījusi apstrīdētajā lēmumā, neiesniedzot visus potenciāli attaisnojošus pierādījumus, vēstules ar faktu izklāstu vietā neiesniedzot papildu paziņojumu par iebildumiem, lai novērstu sākotnējā paziņojuma par iebildumiem trūkumus, un nenodrošinot pienācīgu piekļuvi sanāksmju ar citām pusēm protokolliem.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija visā iespējamā pārkāpuma laikā nav sniegusi precīzus un konsekventus pierādījumus par pārkāpumu, kas ietekmē EEZ.

Turklāt Komisija nav sniegusi precīzus un konsekventus pierādījumus visā iespējamā pārkāpuma laikā par pārkāpumu, kas ietekmē EEZ, jo īpaši saistībā ar ECC sanāksmēm (1998.–2003. gads) un trīspusējām un daudzpusējām sanāksmēm un to ietekmi uz EEZ laikposmā no 2009. līdz 2012. gadam.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka nav pietiekamu pierādījumu par vienotu un turpinātu pārkāpumu.

Pēc prasītājas domām, Komisija nav pierādījusi, ka pastāv vienots un turpināts pārkāpums, kas ietver visu veidu apgalvotās sanāksmes par visiem alumīnija elektrolītiskajiem kondensatoriem un tantala elektrolītiskajiem kondensatoriem četrpadsmit gadu garumā un kas ietekmē EEZ, jo tā nav ne vajadzīgajā līmenī definējusi vispārēju plānu ar vienotu pret konkurenci vērstu mērķi, ne arī pierādījusi papildu saiknes esamību starp dažādajām sanāksmēm.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka nav noticis pārkāpums mērķa dēļ.

Komisija neesot arī pierādījusi, ka pret konkurenci vērstā rīcība bija pārkāpums mērķa dēļ, jo apgalvotā informācijas apmaiņa par nākotnes cenām un piegādi sanāksmju un kontaktu laikā saistībā ar pārdošanu EEZ notika reti un ierobežotā apjomā.

5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Komisijai neesot kompetences.

Komisija arī kļūdaini apgalvojot, kā tai ir kompetence attiecībā uz pārkāpumu, nesniedzot pietiekamus pierādījumus par apgalvotā pārkāpuma saistību ar EEZ. Komisija neesot ņēmusi vērā faktu, ka būtībā neviens no divpusējiem un trīspusējiem kontaktiem neietekmēja pārdošanu EEZ, jo šie kontakti bija vērsti uz klientiem ārpus Eiropas. Komisija neesot pierādījusi apgalvojumu, ka japāņu kondensatoru ražotāji piedalījās sanāksmēs, lai samazinātu konkurenci EEZ.

6. Ar sesto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/2003⁽¹⁾ 23. panta 2. un 3. punkta, Pamatnostādņu naudas soda aprēķināšanai⁽²⁾ un naudas sodu noteikšanas pamatprincipu, jo īpaši vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principu, pārkāpums.

Visbeidzot prasītāja apgalvo, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. un 3. punktu, Komisijas Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai un naudas sodu noteikšanas pamatprincipus, it īpaši vienlīdzīgas attieksmes un samērīguma principus, apsverot nesamērīgu pārdošanas apjomu un neņemot vērā iespējamā pārkāpuma ierobežotās saiknes ar EEZ.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003 L 1, 1. lpp.).

⁽²⁾ Pamatnostādnes naudas soda aprēķināšanai, piemērojot Regulas Nr. 1/2003 23. panta 2. punkta a) apakšpunktu (OV 2006, C 210, 2. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 25. jūnijā – *Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas* (“INTAS”)

(Lieta T-380/18)

(2018/C 294/68)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Intas Pharmaceuticals Ltd* (Ahmedabad, Indija) (pārstāvis: M. Edenborough, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Laboratorios Indas, SA* (Pozuelo de Alarcón, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “INTAS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 153 811

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 16. aprīļa lēmums lietā R 815/2017-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti, grozīt apstrīdēto lēmumu tādējādi, lai iebildumi tiktu nodoti Iebildumu nodaļai, lai tā tos izskatītu no jauna;
- piespriest EUIPO atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību un izdevumus Apelācijas padomē;
- pakārtoti, ja otra procesa Apelācijas padomē dalībniece iestājas lietā, tad piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, solidāri atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo prasību un izdevumus Apelācijas padomē.